

Bemutató és két felújítás az Operában

A *Rózsalovag* kapcsán kifejtettük, mennyire nem időszerű az Opera mai *Strauss* Richárd-kultusza. A zeneileg gyenge *József-legenda* elővétele fokozott tiltakozásra készítet, mert a legerőszakosabb és legkülönbözősebb mindazok között, melyet *Strauss* egyáltalán írt. Ha a balettnek akarnak feladatot, ne a táncoson át nem érzett *József-legendát* vegyék elő, hanem *Sztravinszkij* valamelyik művét.

A *Sakuntala* program nyitány. A partitúrában *Goldmark* közli a tartalmat és ez hálás anyag lehetne a színpad számára. A szögletesen mozgó, egyöntetűtől távolálló balettünk azonban nem ismeri a lassú lejtés fogalmát és így az egész csak jószándékú gyakorlat. *Cieplinsky* koreográfiája a szokvány-romantika üres sablonjait hozza. A művészi élmény *Oláh* zöld színben tobzó, csodálatosan virtuóz színpada. Az ember felsőhajt: milyen Operánk lenne, ha a produkciónak is a dekorációk színvonalát jelentené! Az *arany meg az asszony* felújítása a szívesen hallott mű kerekedése is. Az érzelmi megállókat egy szép románccal gazdagodnak. Helyes, hogy a katona történetére rövidül a komédia. Hiányoltuk a jó jeleget adó maestosókat. Inkább a háromnegyedórás szünet legyen rövidebb és a darab hosszabb. *Kenessey* Jenő jó irányba haladó operájának csiszolt előadása ma a legjobb produkciónak mondható. *Krúdy* gyönyörű szövege pompásan érvényesül. *Osváth* énekének illata van, *Rösler* régen zengett ilyen szépen, a remekül alakító *Koréh* hatalmasat fejlődött az ostrom óta. Amikor reméljük, hogy rövidesen sor kerül *Kunszery* Gyula remek librettóját megzenésítő *Bűvös szekrény* és *Kósa-Keleti Két lovagok* előadására, elvárjuk a közönségtől, hogy tapsaival, lelkesedésével serkentse szerzőinket újabb alkotásokra. Ennyit igazán megtehet!

Gaál Endre